U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Jana Passera a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatelky: **K. P.,** proti odpůrci: **Státní volební komise** se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, o volební stížnosti,

takto:

I. Návrh **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1.] Návrhem, došlým Nejvyššímu správnímu soudu dne 4. 6. 2010 a označeným jako „*Volby! Stížnost!*“, navrhovatelka poukazuje na dopis, který našla dne 28. 5. 2010 ve své poštovní schránce a jehož obsahem je výzva členům družstevních záložen, podepsaná představiteli Celostátního koordinačního centra občanských sdružení družstevních záložen, aby všichni členové družstevních záložen „*volili ČSSD a tím odsoudili všechny špatnosti, které ODS s Kalouskem svými zákony způsobila!*“ K této výzvě navrhovatelka uvádí, že ji velmi rozrušila a ponížila, jelikož se snaží manipulovat s jejím myšlením. Proto žádá o protiopatření při dalších volbách a o potrestání viníků.

[2.] Vzhledem k tomu, že návrh obsahoval vady, které bránily jeho věcnému projednání, vyzval Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), navrhovatelku usnesením ze dne 4. 6. 2010, č. j. Vol 8/2010-6, k odstranění vad podání. V usnesení navrhovatelce uložil, aby přesně označila výrok, jehož vydání se domáhá, dále aby označila kandidáta, proti němuž případně návrh směřuje, a konečně aby uvedla konkrétní skutečnosti, z nichž vyplývá, že navrhovatelkou tvrzené porušení volebního zákona mohlo ovlivnit volbu konkrétního kandidáta. Za účelem odstranění uvedených vad stanovil soud navrhovatelce lhůtu tří dnů od doručení tohoto usnesení.

[3.] Soud ji současně poučil o tom, že podle ustanovení § 87 odst. 1 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“), mj. platí, že podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany u soudu každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl poslanec volen, a každá politická strana, politické hnutí nebo koalice, jejíž kandidátní listina ve volebním kraji byla pro volby do Poslanecké sněmovny zaregistrována. Návrh na neplatnost volby kandidáta může dle odst. 5 cit. ustanovení podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení

tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta. Jinak řečeno, kompetence Nejvyššího správního soudu je v případě voleb do Poslanecké sněmovny omezena toliko na posouzení neplatnosti volby kandidáta, resp. kandidátů, a nepřísluší mu činit protiopatření proti výzvám podobného typu anebo trestat konkrétní osoby tak, jak požaduje navrhovatelka.

[4.] Na tuto výzvu soudu, kterou navrhovatelka obdržela dne 8. 6. 2010, navrhovatelka nijak nezareagovala.

[5.] Je tak zřejmé, že navrhovatel nevyhověla výzvě soudu a neodstranila vady svého návrhu; tyto vady jsou zároveň takového charakteru, že brání tomu, aby se soud mohl návrhem věcně zabývat (§ 37 odst. 5 s. ř. s.). Jak totiž plyne již z uvedeného výše, navrhovatelka k výzvě soudu neuvedla žádného zvoleného kandidáta, jehož volbu napadá, a nezformulovala tak petit, kterým by se soud mohl věcně zabývat.

[6.] Proto Nejvyšší správní soud návrh odmítl podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s.

[7.] O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. června 2010

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu